

Roechama

Nieuwsbrief september 2025

***"Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van hem die het goede boodschap,
die vrede laat horen, die een goede boodschap brengt van het goede,
die heil laat horen, die tegen Sion zegt: "Uw God is Koning." Jesaja 52:7***

"We hebben vrienden in Nederland"

Wat zouden we graag schrijven dat de oorlog ten einde loopt, dat er geen luchalarm meer is, dat er geen raketten meer neerkomen op Oekraïne. Maar helaas, de oorlog woedt maar voort. Dagelijks zijn er begrafenissen van omgekomen soldaten.

De achterliggende maanden hebben we weer vier reizen gemaakt. Eén bezoek- en contactreis naar meerdere provincies, één klusreis en twee wat kortere reizen om vooral incontinentiemateriaal te brengen. We zijn dankbaar dat we in deze moeilijke tijd naast het Joodse volk in Oekraïne kunnen staan en hen op verschillende manieren kunnen steunen. Omdat alles zo duur is geworden, is de materiele steun heel belangrijk. Maar een menswaardige verzorging is ook iets wat alle mensen verdienen! Daarom is het zo mooi dat we de thuiszorg al in drie provincies sponsoren. En het is echt een zegen dat we steeds grote hoeveelheden incontinentiemateriaal kunnen brengen.

Het is mooi om te horen dat de steun van een sponsor zo'n bemoediging is voor de Joodse mensen. Onlangs werden we gebeld door iemand uit Kiev die voor de Aliya werkt. Ze was in Transkarpatië op bezoek bij Joodse gezinnen. Het waren gezinnen die door Roechama gesponsord worden. Ze vertelde: "Iedereen zegt hier dat ze vrienden in Nederland hebben."

Wat een bemoediging om door te gaan met dit werk! Voor de mensen voelt het alsof ze niet alleen zijn. Ze hebben vrienden in Nederland. Ze hebben jullie!

In deze nieuwsbrief...

Genezing in de gevangenis

Project 'Warm huis'

Klusreis

**Dankbaar voor
incontinentie-
materiaal**

Messiaanse gemeente Lviv

Begrafenis van omgekomen soldaat

In de gevangenis genezen

De voorganger van de Messiaanse gemeente in Lviv, Sergey, heeft een bijzonder getuigenis. Hij is in de gevangenis tot geloof gekomen. Hij gebruikte zoveel drugs, dat hij dacht dat hij in de gevangenis wel zou sterven. Hij praatte daar met een filosoof over de zin van het leven en stelde hem veel vragen. De man kon geen antwoord geven op zijn vragen en gaf hem een bijbel. Hij zei: *"Daar vind je alle antwoorden in"*. Sergey begon erin te lezen, maar hij begreep er niets van. Toen opende hij de bijbel in het midden en zijn aandacht viel op de tekst uit Prediker 7:26 *"En ik vond iets dat bitterder is dan de dood: een vrouw die een vangnet is. Haar hart is een sleepnet, haar handen zijn boeien."* Omdat alle problemen in zijn leven begonnen waren met een vrouw, was hij het helemaal eens met dit vers. Hij begon de bijbel te onderzoeken en die begon te leven in hem. Hij had tuberculose

Sergey en Anja

en in de gevangenis stierven de mensen daar langzaam aan. Hij begon te bidden dat God hem zou genezen, hoewel hij nog nooit van zijn leven naar een kerkdienst was geweest. Toen de artsen in de gevangenis de zieken kwamen halen voor controle in het ziekenhuis, werd Sergey ook meegenomen om röntgenfoto's te laten maken. De artsen maakten de foto's twee keer en zagen niets meer op de foto's! Die nacht bad hij weer, naar zijn gewoonte, of God hem wilde genezen en toen hoorde hij voor de eerste keer in zijn leven

Gods stem: *"Ik heb je al genezen."* Deze stem veroorzaakte in hem angst, heiligheid en geloof in God en in Zijn liefde. Hele dagen las hij de bijbel, schreef teksten over en hij geloofde elk woord. En dit veranderde zijn hele persoonlijkheid. Hij werd een ander mens.

Terugval

Na zijn vrijlating viel hij helaas terug en ging weer drugs gebruiken. Maar toen hij in 1996 werd uitgenodigd voor een evangelisatiedienst, gaf hij daar zijn leven aan Jeshua. Hij ontving volkomen bevrijding van zijn verslaving. Na de dienst ging hij naar huis en ging slapen. Hij werd wakker van een stem die zei: *"Richt Mijn kerk op"*. Hij werd wakker en dacht dat het gewoon een droom was. De volgende nacht herhaalde alles zich. En ook de derde nacht klonk weer de stem *"Richt Mijn kerk op"*. Hij begreep dat het God was, maar hij zei *"God, wie ben ik, dat ik dit voor U kan doen. Ik heb geen geld om een kerk voor U te bouwen en ik weet niets. En een paar dagen geleden was ik nog een drugsverslaafde."*

Messiaanse gemeente

Sergey – die zelf Joods is – is nu voorganger van de Messiaanse gemeente die gelooft in Jeshua als hun Redder en als de Messias van Israël en van alle volken. Ze vieren alle Bijbelse feesten en streven ernaar alle mensen te redden, te beginnen bij het Joodse volk. Sergey heeft het hart van een evangelist.

Sabbatsamenkomst

Gaarkeuken op straat

Om die reden is hij een paar jaar terug begonnen met een soort gaarkeuken, maar dan gewoon op straat. Roechama geeft geld voor deze maaltijden. Zo'n maaltijd op straat was op sabbatavond en werd officieel geopend met de zegen over brood en wijn. En iedereen mocht mee eten. Omdat mannen tegenwoordig zomaar van straat kunnen worden opgepakt voor het leger, kunnen ze geen maaltijden meer op straat houden. Sergey had wel alle namen van mensen die mee aten opgeschreven. Nu nodigt hij hen uit in een zaaltje. Maar voorafgaand aan de maaltijd is er eerst een dienst. Zo worden de mensen dus met het Evangelie in aanraking gebracht. Sergey vertelde dat de gemeente door deze maaltijden gegroeid is.

Sponsorgezinnen

Naast dat we als Roechama deze wekelijkse maaltijden sponsoren, sponsoren we ook al jarenlang Joodse gezinnen via deze gemeente. Begin mei dit jaar waren we nog in Lviv. Eerst bezochten we Sergey thuis, waar hij en zijn vrouw Anja ons bijpraatten. Sergey vertelde dat een gemeentelid in het leger als 'vermist' werd opgegeven. Iemand herkende hem op een Russisch filmpje van gedode Oekraïense soldaten. Een groot verdriet... Ook hoorden we dat het leven steeds moeilijker wordt. Anja vertelde dat de uitkeringen en de pensioenen vanwege de oorlog met 5% waren gekort. De belastingen waren omhooggegaan en de prijzen in de supermarkt schoten omhoog. Eerst kostte een fles zonnebloemolie € 1,- nu € 2,-. Ook de prijs van het water was flink gestegen. Eigenlijk horen we op iedere reis dat het wéér duurder is geworden.

Bezoeken

Daarna gingen we nog drie bezoeken doen. Eén van degenen die we bezochten was Mara. De opa van Mara was rabbijn in een synagoge. Op de vader van Mara na is de hele familie in de tweede wereldoorlog omgebracht. Haar vader overleefde de oorlog omdat hij in het Sovjetleger diende. Mara vertelde over het leven in Oekraïne. Ze woont in een flat op de tiende verdieping. Onlangs was de elektriciteit uitgevallen en moest

De gaarkeuken

zij, in het donker, te voet naar haar appartement. Dat valt niet mee als je de 70 al een poosje bent gepasseerd. Mara vertelde ook dat haar kleindochter in Israel in het ziekenhuis lag. We baden voor haar en lieten zoals gewoonlijk een bemoedigend boekje achter.

Sabbatmaaltijd

Omdat we nooit de tijd hebben om iedereen thuis te bezoeken, hadden we Sergey gevraagd een twaalfstal gesponsorde mensen uit te nodigen voor een sabbatmaaltijd. Een paar vrouwen hadden een heerlijke maaltijd bereid. Sergey opende de sabbatmaaltijd met de zegen over het brood en de wijn. Het werd een heel fijn samenzijn. De maaltijd werd afgesloten met het zingen van "Oseh shalom" en "Hineh lo yanum shomer Israel". Het was als een gebed: "Shalom over heel Israel" en als een bemoediging: "De bewaarder van Israel sluimert en slaapt niet!"

Bezoek aan Mara

Sabbatmaaltijd

Een bus vol door Bapke en Bianca

Grote vraag naar incontinentiemateriaal

De vraag naar incontinentiemateriaal is groot in Oekraïne. De prijs hiervan is hoog en voor veel mensen niet of nauwelijks te betalen gezien hun kleine pensioen. In juli zijn we afgereisd naar Oekraïne met een bus vol incontinentiemateriaal. Daarnaast ook wat andere spullen.

Dat de vraag naar incontinentiemateriaal groot is, bleek wel uit het feit dat we zelfs op weg naar Oekraïne nog een vraag kregen voor Vasil. Een man die dringend incontinentiemateriaal nodig had. De aanschaf van incontinentiemateriaal kost hem 1000 grivna (€20,-) per twee weken. Te weten dat een minimum pensioen 2361 grivna bedraagt. Dit is bijna €50,- per maand.

Zhyttia

De eerste stop was in Uzgorod. Hier ontmoetten we Rita en Nadya. Rita is een gelovige vrouw met een grote liefde voor het Joodse volk. In 2000 heeft zij Zhyttia opgericht. Een christelijke liefdadigheidsinstelling, die onder Joodse mensen werkt. Stichting Roechama werkt samen met Zhyttia. Rita woont inmiddels alweer jaren in Israël en is voor een aantal weken in Oekraïne. Sinds zij in Israël woont, zet

o.a. haar zus Nadya zich in voor Zhyttia. Het was heerlijk om hen te zien en te spreken! We mochten met elkaar de maaltijd delen en daarna hebben we de voor hen meegebrachte spullen naar het kantoor van Zhyttia gebracht. Ze waren hier erg blij mee!

De oorlog overal zichtbaar en voelbaar

Vanuit Uzgorod zijn we doorgereden naar Svaliava. Dat is zo'n 75 minuten rijden vanaf Uzgorod. Onderweg genoten we van het prachtige weer en de mooie natuur. Maar ook hier, in het westen van Oekraïne, is de oorlog voelbaar en zichtbaar. Voelbaar, omdat de mensen continu in spanning leven voor wat komen gaat en vrezen voor het leven van hun geliefden. Zo ook Nadya uit Uzgorod. Haar zoon is opgeroepen om te vechten. Bid voor hen en voor al die anderen in Oekraïne! Zichtbaar, omdat de wegen die voor de oorlog gerepareerd moesten worden nog steeds niet gerepareerd zijn. Er zijn geen mannen om ze te repareren ...

In Svaliava aangekomen ontmoetten we Viktor en hebben we de bus met incontinentiemateriaal en nog wat andere spullen leeggehaald. Elke keer zijn we weer verbaasd wat er uit de bus komt.

Dezelfde dag al uitgedeeld

Nog diezelfde dag liet Viktor ons weten dat 's middags al incontinentiemateriaal opgehaald was door de kinderen van veel bedlegerige mensen. En dat hij een en ander al had verstuurd richting het oosten voor de soldaten. Hij vertelde over een gezin dat in armoede leeft en waarvan de vrouw en dochter gehandicapt zijn. Hen mocht hij helpen met krukken en een rollator, die vanuit Nederland meegenomen waren. Zo ook een jonge vrouw, die haar been gebroken had. Mensen die niet genoeg geld hebben om eten te kopen, laat staan om deze hulpmiddelen aan te schaffen, mochten we helpen. Dankbaar voor alle mensen die Stichting Roechama in welke vorm dan ook helpen, zodat we uit mogen delen aan de mensen in Oekraïne!

*Wim en Ria met de groep
'Warm huis' uit Moekachevo*

Warm huis Moekachevo

Gezellig samenzijn

Zoals jullie waarschijnlijk weten sponsort Roechama het programma 'warm huis' in diverse steden. Het woord 'warm' slaat niet op de temperatuur, maar op de warmte van gezellig samenzijn. Eenzame oudere Joodse mensen komen één keer in de week bij elkaar voor een warme middagmaaltijd en gezelligheid.

Heel creatief

In Moekachevo wordt het programma wel héél erg leuk ingevuld en dat is te danken aan Galina. Zij is heel creatief en bedenkt elke week een leuk werkje om met de mensen te doen. Ze bereidt het thuis al voor en neemt de spulletjes mee naar het restaurant. Eerst wordt er dan een leuk werkje gemaakt. En daarna wordt er gegeten. De mensen kijken hier heel de week al naar uit!

We deden enthousiast mee

Toen we in juni in Oekraïne waren, hebben we 'warm huis' in Moekachevo meegevierd. Omdat het mooi weer was, zaten we buiten op het terras van het restaurantje. We gingen een envelop versieren, waar dan een mooie verjaardagskaart in kan of wat grivna's voor een verjaardag. De envelop moesten we eerst zelf maken van een stuk papier, wat Galina thuis al op maat had geknipt. Ze deed precies voor hoe we moesten vouwen en plakken. Daarna gingen we de envelop versieren. Ook daarvoor had Galina thuis al lapjes stof geknipt en vlindertjes uitgesneden. Het werden vrolijke enveloppen! Als afsluiting gingen we lekker eten. Tot slot maakten we nog een groepsfoto.

Een bomvolle tweekamerflat

Nog even over Galina persoonlijk. Galina woont in een tweekamerflat met het gezin van haar dochter Ira. Ook Galina en het gezin van haar dochter worden door Roechama gesponsord. Voor hen is dit een onmisbare steun. Haar dochter heeft vijf kinderen en geen man. De oudste dochter woont al in Israël. De anderen, tussen de 15 en 3 jaar, wonen dus in de flat bij Galina. Het is er bomvol. Onvoorstelbaar hoe Galina het elke week weer klaarspeelt iets leuks te organiseren! We zijn heel dankbaar voor deze bijzondere vrouw!

Samen eten

*Galina, haar dochter
en één kleinkind*

Het werkje wordt uitgelegd

Klusreis door Bas en Marienel

Met open armen ontvangen

Ook deze zomer mochten we naar Uzgorod om de Joodse mensen te helpen met allerlei klusjes. We zijn steeds met open armen ontvangen en hebben veel mooie maar ook ontroerende en verdrietige momenten met deze mensen beleefd. Het is niet makkelijk voor velen om bij wijze van spreken in deze oorlogstijd te overleven. Het is fijn dat er praktisch veel opgelost kon worden, maar even belangrijk was dit jaar het luisterende oor. Bijvoorbeeld bij Alexander, de man waar we al jaren komen, mentaal en fysiek gehandicapt doordat anderen hem in elkaar geslagen hebben. Zijn schoonzoon was met een posttraumatisch stresssyndroom uit het leger gekomen en woonde bij hem in. In een onverwacht moment sloeg hij de boel kort en klein; de computer, linnenkast, deuren en ramen moesten het ontgelden. Dan is het een zegen dat je nieuwe ruitjes mag kopen en inzetten en de beschadigde deurpost mag herstellen. Maar de mogelijkheid om zijn verhaal te doen was misschien wel belangrijker. Hij spreekt goed Engels en we zijn er een hele dag gebleven.

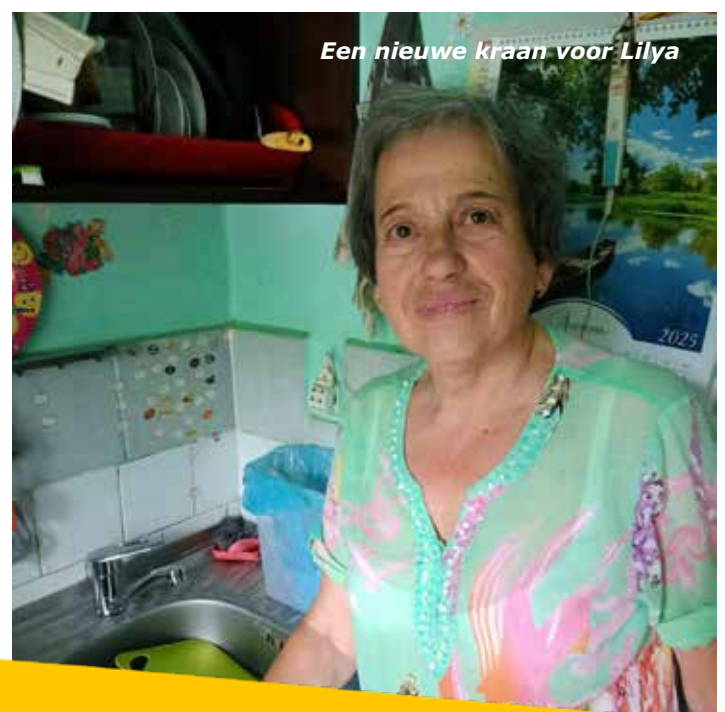
Haar zoon is opgepakt

Een ander bezoek was bij Fira. Ook haar bezochten we eerder en het bezoek was ingrijpend vanwege haar verhaal. De klus was plafondtegels vastlijmen na een lekkage van de bovenbuurman en schade in haar badkamer, en ook een stopcontact vernieuwen. Terwijl Bas aan het werk was, ver-

telde Fira dat haar 50-jarige zoon door het leger was opgepakt tijdens het benzine tanken. Ondanks dat hij als mantelzorger vanwege haar ziekte van Parkinson een vrijstelling had, werd hij meegenomen. Het stempel van dit jaar op zijn vrijstelling ontbrak, zijn telefoon werd gelijk ingenomen. Fira zat in zak en as. "Wie komt me nu helpen als ik een terugval heb en niets kan?", was haar vraag. Olga en Yudita die bij ons waren, konden haar bijstaan en goede adviezen geven en Fira kon haar verhaal kwijt.

Een oplosbaar probleem

Gelukkig waren er ook bezoeken die minder zwaar waren, bijvoorbeeld bij Lillya en haar moeder Antonia, die dit jaar 102 hoopt te worden. Daar was de keukenkraan een oplosbaar probleem. Deze mocht vervangen worden door een nieuwe. En we genoten van elkaars gezelschap tijdens een maaltijd. Zo kwamen we bij Volodya, een lieve man op leeftijd die het merkwaardig vond dat de afzuiger in het toilet niet meer werkte. Toen hij vroeger rookte, ging hij op het toilet roken vanwege de goede afzuiging. Hij is al vele jaren gestopt en kwam er nu achter dat de afzuiging niet werkte. Toen het ka-

naal werd geopend bleek er helemaal geen motor meer in te zitten. Deze is waarschijnlijk verwijderd toen er nieuwe elektra is aangelegd. Een andere vraag betrof de hoofdkraan van de waterleiding. Deze zat zo vast dat hij hem niet dicht kon draaien; een gewoonte die men heeft als men een paar dagen weggaat. Dit om te voorkomen dat je wateroverlast aan je benedenburen bezorgt vanwege de slechte staat van het waterleidingnet. Hiervoor schaften we Oekraïense kruipolie aan. We communiceerden via zijn tablet met Google translate. Deze is de eerste week een betrouwbare hulp gebleken omdat er niemand met ons mee kon om te vertalen.

Kluslijstje lag al klaar

Bij Elena en Victor lag het kluslijstje al klaar op tafel. Bas kreeg een enthousiaste hulp in de persoon van Victor. Een snoer vervangen, een stekker vervangen, een kapotte tuinstoel repareren en een klemmende deur de ruimte geven. De

mannen hadden een goede tijd met elkaar en de dames met behulp van Google ook. Bijzonder hoe je dan zonder tolk toch mooie gesprekken kan houden. Daar aten we gezamenlijk als afsluiting en namen we een krukje mee om thuis te herstellen.

Veel mannen houden zich schuil

Donderdag reed Nadya met ons naar Beregovo, een rit van vijf kwartier. Er was file vanwege controle op mannen die het leger in zouden kunnen. Bij Julia zijn we eerder geweest en toen was ze erg depressief. Nu was ze ontspannen en open

en Nadya en Julia gingen gelijk in gesprek. Wij gingen aan de slag met de lades van een kast, die niet te schuiven waren. De kast was oud en versleten en de wieltjes van het railsysteem kapot en niet te herstellen. En dan wil je zo graag toch een oplossing vinden. Na veel denken en enkele uren verder waren ze weer in bruikbare staat. Verschillende stopcontacten werden vervangen en de lamp in de badkamer is verhangen. Ook de badkamervloer moest betegeld worden. Hiervoor was er echter niet het juiste materiaal aanwezig en we mochten Julia sponsoren om een vakman in te huren. Dit is overigens op het moment niet zo eenvoudig, omdat veel mannen in het leger zijn, maar ook veel mannen zich schuilhouden voor het leger of het land verlaten hebben.

Een warm bad

Vrijdagavond bezochten we als vanouds de Messiaanse Gemeente Zhyttia; een warm bad. Zelfs als je de taal niet spreekt, is het fijn om samen de Sabbat in te luiden, te zingen en ieder in zijn eigen taal het Bijbelgedeelte door te nemen, te bidden voor de vele noden, te danken en te zegenen.

Afhankelijk willen zijn van God

Als laatste wil ik het drukke huishouden van Galina in Moekachevo delen, ze woont met haar volwassen dochter en de 5 kleinkinderen in haar tweekamerflat. Galina zet zich in voor de Joodse mensen door iedere week warm huis te houden (zie pag. 5). Een vrouw met een gouden hart. Er was een elektra probleem dat niet op te lossen viel. De andere hulpvragen waren gelukkig wel op te lossen en het was een drukke, gezellige bijeenkomst.

Het is weer een bijzondere reis geweest. We ervaren dat het gezegend wordt, in de contacten en in de karweitjes die soms niet op te lossen lijken, maar waar dan uit onverwachte hoek een oplossing komt. Maar het meest ervaren we dat het goed is om te gaan. En dat het uiteindelijk niet uitmaakt of je de taal wel of niet spreekt. Gaan in vertrouwen op God en afhankelijk willen zijn van God, dat maakt dat het goed komt.

Zorg voor lichaam en ziel

Voedselpakketten

We hebben al veel voedselpakketten uit laten delen. Maar op bezoeken delen we zelf ook altijd voedselproducten uit. Al eerder kregen we van de Messiaanse gemeente Middelburg kant en klare pakketten, die door de leden van de gemeente samengesteld waren. Op onze laatste reis hadden we pakketten die door de Messiaanse gemeente Oude Tonge met Poeriem waren gemaakt. Deze pakketten hebben we steeds op de bezoeken uitgedeeld. Voor ons was dit erg makkelijk en voor de mensen een grote verrassing.

Boeken

Elk gezin wat we bezoeken lijdt onder de oorlog. Daarom willen we hen graag echte troost en hoop geven. We vertellen hun over de God van Israël, die nog steeds de levende God is. Zoals Jesaja zegt: "Uw God is koning." Vaak kunnen we op bezoeken iets uit de Bijbel lezen of voor de mensen bidden. We laten ook altijd mooie boekjes achter. We begrijpen dat dit met wijsheid moet, vanwege 2000 Jodenvervolging in christelijk Europa. Zo hebben we de mooie brochure "Kom naar huis", waarin aan de hand van Bijbelteksten uit het Oude Testament het plan van God met Israël wordt uitgelegd. Maar ook hebben we al honderden boekjes van Corrie ten Boom, "De schuilplaats" uitgedeeld. En we hebben een mooi boekje met getuigenissen van wonderen die God gedaan heeft in mensenlevens. We hopen dat de boekjes de mensen helpen om hun vertrouwen op God te stellen!

Thuiszorg

Nogmaals brengen we de thuiszorg onder jullie aandacht. Het is zo'n geweldige zegen dat mensen thuiszorg krijgen! In Nederland is dat vanzelfsprekend, maar in Oekraïne allerminst. Chesed heeft geen budget om mensen die na de oorlog geboren zijn van thuiszorg te voorzien.

Voor 108 euro in de maand kunt u iemand gaan sponsoren met thuiszorg. Maar ook met elk willekeurig bedrag voor thuiszorg zijn we heel blij!

Een voedselpakket

Een boekje met geestelijk voedsel

Rollator en incontinentiemateriaal

Weten hoe het met uw gesponsorde persoon of gezin gaat?

Meestal is er nauwelijks of geen nieuws over de personen die we sponsoren. In die gevallen sturen we de sponsors dan ook geen nieuwe informatie. Maar wilt u gewoon eens weten hoe het met hen gaat, mail ons gerust!

We hebben rechtstreeks contact met al onze contactpersonen. Als we hen iets vragen, krijgen we vaak dezelfde dag al antwoord. U kunt ons dus altijd mailen!

www.roechama.nl

Stichting Roechama

Claes de Jongestraat 31
2957 AD Nieuw-Lekkerland
Tel: 0184-683478
E-mail: info@roechama.nl

IBAN : NL54 RABO 0362 4394 86
BIC : RABONL2U
KvK nr: 24358678
RSIN nr : 813093867

